

בש"פ 3162/20 - יובל כאהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3162/20

כבוד השופט ע' גروسקובף

לפני:

יובל כאהן

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

תאריך הישיבה: ג' בסיוון התש"ף (26.05.20)

עו"ד סיון רוסו;עו"ד אורי קורב

בשם העורר:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ"), המתיחס לוחמרי חקירה דיגיטליים, אשר לטענת באי כוח העוררנפל פגם בדרך העברתם אליהם על ידי המשיבה.

הבקשה כוללת שלושה עניינים, ותיחס לכל אחד מהם בנפרד:

1. ראשית, לפי הנטען קיימים כ-60 דיסקים אשר הועברו בשלב זה או אחר
עמוד 1

כוח העורר. לטענתם, הדיסקים נמסרו לידי באו סדר, ללא מסFOR רץ, ובאופן שאינו מאפשר מעקב אחריהם. لكن ביקשו באו כוח העורר כי המשיבה תמספר את מכלול הדיסקים הקיימים בחומר החקירה, ותcin רשותה המפרטת את תוכנם.

לאחר ששמעתי את באו כוח הצדדים, הגעת למסקנה כי, מבלתי לטעת מסמורות בשאלת האם נפל פגם בדרך בה הועברו חומרי החקירה עד כה, ולמען הסדר הטוב, יש להורות למשיבה להעביר לידי באו כוח העורר בתוך 10 ימים את כל הדיסקים הקיימים בחומר החקירה, כשהם ממוקדים בסדר רץ ובצדם טבלה המתארת בתמצית(ברמת הcourt) את המידע המצו依 בכל דיסק.

2. שנית, נטען כי החומר שכלולים בקהלרים הממוספרים 10 עד 13, אשר לשיטת המשיבה אינם בגדר חומר החקירה, והועברו לידי ההגנה מאחר שנאנספו במסגרת תיק החקירה, אינם מסומנים כראוי, במובן זה שלא הוכנה לגבייהם רשותה העומדת בדרישות סעיף 74 לחס"פ.

עינתי ברשימה אשר נמסרה לידי באו כוח העורר ביחס לארבעת קלטיים האמורים (נספח י"א לעזר). אכן מדובר ברשימה כללית מאוד, ואולם בשים לב לכך שלשיטת המשיבה אין מדובר בחומר החקירה רלוונטי, לא השתכנעתי כי הדבר בה נמסר מידע זה יותר קושי של ממש מבחינת באו כוח העורר. לפיכך, לא ראייתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא בעניין זה.

3. שלישית, נטען כי החומר הדיגיטלי שמצו依 באrbעת המכשירים הסלולריים שנטפסו על ידי המשטרה, לא הועבר לידי באו כוח העורר באופן המאפשר להם לבצע בו חיפושים. בנוסף, לטעת העורר על פי ההחלטה חלה חובה על המדינה להעביר לידי ההגנה מיפוי וסיווג של החומר הכלול במכשירים הללו- דבר שלא נעשה בעניינו.

כל שמדובר במידע המצו依 במכשיר הסלולארי של נאשם 2 בתיק, הרי שהמשיבה מאשרת כי החומר שהועבר עד כה אינו מסוגל ביצוע חיפוש דיגיטלי, והודעה כי בדעתה להעביר להגנה בהקדם מיפוי וסיווג של החומר הכלול במכשיר סלולארי זה, ככל שהדבר יהיה אפשרי מבחינה טכנולוגית על פי בדיקת המומחה מטעמה. כאשר לחומר שנמצא ביתר המכשירים הסלולריים, הצהירה המשיבה כי המידע שהועבר לאו כוח העורר מסוגל ביצוע חיפוש דיגיטלי, בהיותו כל המדיה הדיגיטלית הכלולה בשלושת מכשירים הסלולריים האמורים.

לאור הצהרות אלה של המשיבה, לא ראייתי בשלב זה מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא בעניין זה. המשיבה תעביר את מיפוי וסיווג המידע המצו依 על המכשיר הסלולארי של נאשם 2 בתיק בתוך 14 יום. ככל שיתברר כי המשיבה אינה יכולה להעביר מיפוי וסיווג ביחס למכשיר הסלולארי של הנאשם 2 או כי בגין ההצעה המשיבה אין אפשרות לבצע חיפוש דיגיטלי בחומר שהועבר להגנה ביחס ושלושת המכשירים הסלולריים האחרים, יהיה העורר רשאי להגיש בקשה מתאימים לבית המשפט קמא.

4. אציג באופן כללי, כי באופן מקרים בהם המדינה המוצאת לנכון להעביר לרשות ההגנה את המידע הדיגיטלי המצו依 ברשותה במלואו, באופן המאפשר ביצוע חיפוש דיגיטלי, אין טעם של ממש להטיל על המדינה גם את החובה לבצע מיפוי וסיווג ראשוני של החומר האמור. הדרישה לביצוע איפון ראשוני של המידע הדיגיטלי, כפי שנזכרה בפסק

הדין המנחה בעניין בש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר, פסקה 30 (27.8.2017), נועדה להתמודד עם הקושי במציה הגנה כאשר מכלול המידע הדיגיטלי אינו נמסר לידי, ועליה להגדיר בקשות חיפוש בו, אשר אמורות להתבצע על ידי המדינה. לעומת זאת כאשר הוגבר להגנה המידע הדיגיטלי המצוי בידי המדינה בשלמותו, חזקה על מומחי ההגנה שידעו לבצע את החיפוש הדיגיטלי בכוחות עצמם, ואין כל צורך בביצוע איפיון ראשוני של החומר האמור על ידי המדינה.

5. באי כוח הצדדים מתבקשים לעשות מאמץ על מנת לפתור ברוח טוביה את המחלוקת הקיימת ביניהם, על מנת לאפשר את התקדמות המשפט בהקדם האפשרי.

6. אשר על כן, העrar מתקבל באופן חלקו, כאמור בפסקאות 1 ו-3 לעיל.

ניתנה היום, ג' בסיוון התש"ף (26.05.2020).

שפט